

РЕШЕНИЕ

№ 2747

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 35 състав, в публично заседание на 14.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **5129** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано по жалба от М. И. В. от Г. П. срещу Експертно решение № 0387 / 22.05.2009 г. на Национална експертна лекарска комисия по ортопедични болести, в частта ѝ, с която е отменено Експертно решение № 2680 / 12.12.2008 г. на Териториална експертна лекарска комисия - общи заболявания 3 състав при „МБАЛ П.” и преписката върната на ТЕЛК за изясняване на посочени в решението обстоятелства, по отношение на потвърдени с последното болнични листове, както следва:

№ 11533132, издаден от д-р Х, „ДКЦ 7” ЕООД, П. за временна неработоспособност от 21.10.2004 г. до 30.10.2004 г.;

№ 12890685, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 19.06.2005 г. до 26.07.2005 г.;

№ 1467229, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 31.10.2005 г. до 20.11.2005 г.;

№ 1467906, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 24.01.2006 г. до 08.02.2006 г.;

№ 1994351, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 09.06.2006 г. до 24.06.2006 г.

Предвид изрично уточнение на жалбоподателката, а и предвид липсата на правен интерес от това, решението не се обжалва в частта му с която Н. потвърждава болничен

лист № 1423909, издаден от ЛКК, „ДКЦ 2” , П. за временна неработоспособност от 19.06.2005 г. до 26.07.2005 г.

Жалбоподателката смята, че решението е незаконосъобразно, като излага съображения за неспазване на сроковете и реда за обжалване по чл.112 от Закона за здравето.

Ответникът по делото, Национална експертна лекарска комисия, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и излага становище в подкрепа на решението.

Заинтересована страна, НОИ, чрез РУ „СО” – П., редовно уведомен, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и излага становище в подкрепа на решението.

Заинтересована страна, Агенция „Митници”, Г. С, чрез процесуални представители, оспорват жалбата и излагат становище в подкрепа на решението.

С градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт и от лице с активна процесуална легитимация – заинтересовано лице по смисъла на чл.112, ал.1 от ЗЗ – освидетелствания и в срока по чл.149, ал.1 от АПК, във връзка с чл.112, ал.1, т.4 от ЗЗ.

По същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, установи следното:

Административният орган не е приложил правилно и материалния закон, а именно реда и сроковете за обжалване на актовете на медицинската експертиза, съгласно чл.112 от Закона за здравето, като не се е съобразил и с целта на закона, като нарушавайки принципа на правната сигурност се е произнесъл по законосъобразността на стабилни административни актове.

Горните представляват основания за отмяна на акта по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Експертното решение на органите на експертизата на работоспособността има двойствен характер – и като административен акт, и като медицинската експертиза, касаеща здравословното състояние на освидетелствания.

При горното не следва да се пренебрегва ролята на актовете на медицинската експертиза на индивидуален административен акт, който носи всички белези на такъв, съответно следва да е съобразен както с общите нормативни изисквания за постановяването му по АПК, така и със специфичните.

В чл. 112 и чл.113 от Закона за здравето законодателят е предвидил специален ред за административен контрол на актовете, издавани от органите на експертизата на работоспособността. Тези разпоредби, като специални по отношение на разпоредбите на АПК, намират приложение в случая. Това означава, че трябва да бъде изчерпан редът за административен контрол, предвиден в чл. 112 и чл.113 от ЗЗ, съгласно които болничните листове, издадени от лекуващия лекар, могат да се обжалват в 14-дневен срок от получаването им пред ЛКК, а тези, издадени от ЛКК, се обжалват в 14-дневен срок от получаването им пред ТЕЛК. Експертното решение на ТЕЛК може да се обжалва пред Националната експертна лекарска комисия (Н.), съгласно чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ, а експертното решение на Н. ще подлежи на обжалване пред Административния съд - С-град, по реда на АПК.

От друга страна, при липсата на жалба, органите на медицинската експертиза могат и по своя инициатива да отменят или да изменят неправилни решения на по-долустоящите органи, както и да връщат техните решения за отстраняване на грешки или непълноти в тримесечен срок от постановяването им, а ръководителят на Н. може да разпорежи преразглеждане на неправилни или противоречиви решения на нейните състави в тримесечен срок от издаването им /чл.113, ал.1 и ал.2 от ЗЗ/.

Съгласно чл.113, ал.3 от ЗЗ, решенията на органите на медицинската експертиза, които не са обжалвани, и то в предвидените по-горе срокове, или редът за обжалването им е изчерпан, са задължителни за всички лица, органи и организации в страната.

Първо, по отношение на реда за обжалване по чл.112, ал.1, т.1 и т.2 от ЗЗ по отношение на № 11533132, издаден от д-р Х, „ДКЦ 7” ЕООД, П. за временна неработоспособност от 21.10.2004 г. до 30.10.2004 г. той не е спазен. Болничният лист е издаден от лекуващ лекар, поради което се обжалва пред ЛКК, а не пред ТЕЛК, като решението на ЛКК се обжалва пред ТЕЛК.

На второ място по отношение на всички болнични листове не са спазени сроковете за обжалване по чл. 112, ал.1, т.1 от ЗЗ.

Те са издадени през 2004 г., 2005 г. и 2006 г.

По преписката не са налице и данни, нито твърдения, че М. В. да не е спазвала задължението си по чл. 9, ал. 2 от Наредбата за медицинска експертиза на работоспособността и да не е представила в предвидения там срок от два работни дни от издаването някой от обжалваните болнични листове.

Напротив, събрани са доказателства в обратна посока, а именно представени са изисканите от жалбоподателката фишове за заплати и ведомости за съответните месеци, през които са представяни и отчитани болничните листове, от които е видно, че те са били известни на работодателя и на НОИ и съответно изплатени.

От 1997 г. е създаден Персонален регистър при НОИ. Агенция „Митници” е изпълнявала разпоредбите на действащите до приемане на Новата наредба за изчисляване и изплащане на парични обезщетения и помощи на НОИ от 01.01.2007 г. нормативни разпоредби на Наредба № 5 / 29.12.2002 г., Наредба № Н-8 от 2005 г., и Инструкция № 1 от 11.02.2000 г. на НОИ, съгласно които също е предоставяне информация за изплатените болнични листове. При горната уредба, НОИ е разполагала своевременно с цялата информация в справка от регистъра на осигурените лица, тъй като плащанията са извършвани от работодателя, чрез фондовете на НОИ.

Дори да се приеме, че Националният осигурителен институт не е бил уведомен за оспорените пет болнични листа от 2004, 2005 и 2006 г. към онзи момент, най-късно към 05.11.2008 г. те със сигурност са били известни в института. Тогава в НОИ е получено писмото от Агенция „Митници” изх. № RB216104-0001-04/1-655 от 04.11.2008 г., вх. № RB301001-001-03/2-245 от 05.11.2008 г. в секретна регистратура на НОИ / с гриф „за служебно ползване”, към момента разсекретено/, с което са препратени копия на всички болнични листове и по повод на което е подадена жалбата. Всъщност, чрез този „сигнал”, който по същество цели отмяна на болничните листове, работодателят се е опитал да избегне отдавна изпуснатия от негова страна срок за обжалването им, като иска това да направи друг субект.

Дори и считано от 05.11.2008 г. обаче жалбата до ТЕЛК, чрез РКМЕ следва да се приеме за просрочена, като подадена след изтичане на 14-дневния преклузивен срок, а именно с изх. № К-4725#1 от 28.11.2008 г. от НОИ – РУ”СО” П. и постъпила в РКМЕ на 01.12.2008 г., видно от входящия й номер.

На трето място, и срокът по чл.112, ал.1, т.3 от ЗЗ за обжалване на решението на ТЕЛК, с което са били потвърдени всички болнични листове, също не е спазен, тъй като жалбоподателят е бил уведомен за решението на ТЕЛК на 30.12.2008 г., срокът е изтекъл на 13.01.2009 г. /вторник/, а жалбата, по която е постановено обжалваното в настоящото съдебно производство решение на Н. е подадена на 16.01.2009 г.

Отдавна са изтекли и тримесечните срокове по чл.113, ал.1 и ал.2 от ЗЗ, поради което не може да се приеме, че процедурата е по този ред, напротив всички процесни болнични листове по силата на чл.113, ал.3 от АПК, независимо дали са правилно издадени и дали отразяват действителното здравословно състояние на лицето към съответните моменти, вече са стабилни административни актове и са задължителни за всички лица, органи и организации в страната.

Доколкото производството е започнало по обжалване след изтичането на предвидения за оспорването им 14-дневен срок, то това ще означава, че производството започнато и пред ТЕЛК е било недопустимо като образувано по просрочена жалба, т.е. в нарушение на чл.112, ал.1, т.1 от ЗЗ, с което при постановяване на процесното решение Н. не се е съобразил.

Спазването на законоустановените с чл. 112, ал. 1 от ЗЗ срокове и на реда за обжалване пред по-горестоящия по степен орган на актовете на по-долустоящия е задължително и нарушаването им води до незаконосъобразност на постановеното решение по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

Последни решение в горния смисъл – Решение № 2715 от 23.02.2011 г. на ВАС по адм. д. № 10449/2010 г., VI о., докладчик председателят С П Решение № 1987 от 16.02.2010 г. на ВАС по адм. д. № 12009/2009 г., VI о., докладчик съдията Т Т, аргументите по които се споделят и от настоящия състав.

Въз основа на горното, като провери законосъобразността на оспореното експертно решение, в оспорената му част, по реда на чл.168 от АПК, съдът приема, че същото е издадено в нарушение на материалния закон, а именно реда и сроковете за обжалване на актовете на медицинската експертиза, съгласно чл.112 от Закона за здравето, като не се е съобразил и с целта на закона и нарушавайки принципа на правната сигурност се е произнесъл по законосъобразността на стабилни административни актове, поради което следва да бъде отменено на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на М. И. В. Експертно решение № 0387 / 22.05.2009 г. на Национална експертна лекарска комисия по ортопедични болести, в частта за следните болнични листове: № 11533132, издаден от д-р Х, „ДКЦ 7” ЕООД, П. за временна неработоспособност от 21.10.2004 г. до 30.10.2004 г.; № 12890685, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 19.06.2005 г. до 26.07.2005 г.; № 1467229, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 31.10.2005 г. до 20.11.2005 г.; № 1467906, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 24.01.2006 г. до 08.02.2006 г.; № 1994351, издаден от ЛКК, „МБАЛ П.” за временна неработоспособност от 09.06.2006 г. до 24.06.2006 г.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.
Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: